

TUẦN BÁO PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

Điện thư : aphancao@videotron.ca

WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 396

ngày 09 tháng 02 năm 2003

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tân Niên Quý Mùi

*Tân niên hy vọng rất tràn đầy
Động loạn tạm yên thế giới bình
Thể hiện chơn tình người thực hiện
Cùng nhau xây dựng tự tâm yên*

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 1/12/02 đến 07/12/02

Copyright 2003 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn qui nguyên thiên giác thì phải làm sao ?
- 2) Muốn được điều hòa máu huyết thì phải làm sao ?
- 3) Muốn hội nhập vào nguyên lý của Trời Đất thì phải làm sao ?
- 4) Muốn tiến hóa tốt thì phải làm sao ?
- 5) Thực hành giải tỏa trực ô bằng cách nào ?
- 6) Làm sao được thanh thần ?
- 7) Tâm thức muốn được điều hòa thì phải làm sao?

<p>1) Montréal, 01-12-2002 9 : 10 AM <i>Hỏi : Muốn qui nguyên thiên giác thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn qui nguyên thiên giác thì phải thực hành chánh pháp</p> <p>Kệ : <i>Muốn qui nguyên thiên giác phải thực hành Chuyển hóa thanh tịnh tự hướng thanh Thức giác chính mình qui một mối Thực hành chơn chánh trở về nhanh</i></p>	<p>2) Montréal, 02-12-2002 11 : 20 AM <i>Hỏi : Muốn được điều hòa máu huyết thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn được điều hòa máu huyết thì cần ăn uống cẩn thận và nhiều chất xanh hơn</p> <p>Kệ : <i>Âm dương tương hội máu điều hòa Trí tuệ phân minh hiểu được xa Phát triển chính mình qui một mối Bình tâm khai triển tự phân hòa</i></p>
<p>3) Montréal, 03-12-2002 5 : 40 AM <i>Hỏi : Muốn hội nhập vào nguyên lý của Trời Đất thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn hội nhập vào nguyên lý của Trời Đất thì phải thành tâm hành chánh pháp</p> <p>Kệ : <i>Thực hành giải tỏa trước ô tiến Thức giác bình tâm cảm thấy hiền Giao cảm đạo đời qui thực chất Thành tâm tu luyện cảm nhân hiền</i></p>	<p>4) Montréal, 04-12-2002 <i>Hỏi : Muốn tiến hóa tốt thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn tiến hóa tốt thì phải tu thiên thực hành đứng đắn</p> <p>Kệ : <i>Hướng thượng dụng điểm trong tự thức Thanh tịnh vượt qua tự bạc bần Trùng tu tiến hóa tự phân sai Dứt khoát chính mình không tái phạm</i></p>
<p>5) Atlantic city, 05-12-2002 5 : 25 AM <i>Hỏi : Thực hành giải tỏa trước ô bằng cách nào ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thực hành giải tỏa trước ô bằng cách áp dụng nguyên khí của trời đất mà thanh lọc</p> <p>Kệ : <i>Nguyên khí trời đất chuyển hóa sanh Sửa mình tiến hóa theo nguyên khí Thực hành chơn chánh tự mình ghi Chuyển hóa thâm sâu tự thực hành</i></p>	<p>6) Atlantic city, 06-12-2002 9 : 05 AM <i>Hỏi : Làm sao được thanh thần ?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn được thanh thần thì phải tu dứt khoát một đường lối</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chánh giác mới an yên Qui hội tâm linh chẳng có phiền Duyên đạo tình đời mình tiến hóa Thành tâm tu luyện cảm phân huyền</i></p>
<p>7) Atlantic city, 07-02-2002 9: 30 AM <i>Hỏi: Tâm thức muốn được điều hòa thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa tâm thức muốn được điều hòa thì phải thật tâm tu thiên</p> <p>Kệ: <i>Thành tâm hành pháp triền miên tịnh Giải tỏa phiền ưu tự cứu mình Khai triển phần hồn trong trí giác Chơn thành tự cứu tự phân mình</i></p>	

THƯ TỪ LAI VÃNG

S, ngày 8/8/2002

Kính gửi Thầy,

Trước hết con kính chúc Thầy pháp thể an khang, sống lâu muôn tuổi để lãnh đạo Phật giáo Vô Vi mãi mãi. Dưới đây con có vài điều kính lên Bạch Thầy, cúi xin Thầy chỉ dạy.

Con tên là TTN, người Việt gốc Hoa, 75 tuổi, qui y Tịnh Độ Tông từ năm mới lên chín. Con rất mộ đạo, thường theo mẹ đi lễ chùa và tụng niệm. Mẹ con thường dạy con về Như Lai Thanh Tịnh thiên, đi đứng nằm ngồi cũng đều niệm Phật. Con có linh tánh biết trước việc gì sắp xảy ra nhưng không tránh được.

Đôi khi con đang ngồi chỗ này lại thấy chính mình đang đi ở đằng kia, đó là như thế nào vậy Bạch Thầy? Đến năm 1984 thì con rời khỏi VN đến Anh Quốc định cư thì không có cơ hội đi chùa nữa mà chỉ tu học tại gia. Đến năm 1992 thì con bắt đầu học tham thiền vào lúc 12 giờ đêm, sau đó độ chừng 3 tháng có 1 lần con đang thiền thì bỗng nhiên có 1 tiếng nổ to, con giật mình, khi ấy điện từ bộ đầu con tủa ra tứ tung, như ông thợ hàn đang hàn đồ vậy. Rất phiền phức là con có dịp điện đàm cùng Thầy và nhận được thư Thầy chỉ dạy, nên sự tu học của con có 2 luồng điện chạy vòng vòng rồi ráp thành vòng tròn ngũ sắc trước mặt con. Thời gian kế tiếp thì trung tâm chơn mày con luồng điện chiếu sáng như hạt kim cương 10 carat vậy. Con mừng quá nói cho bạn đạo nghe thì quý bạn đó nói đó là Mô Ni Châu.

Kính Bạch Thầy, có nhiều trường hợp con không hiểu rõ và nhiều trở ngại mà con gặp phải, con xin kể rõ dưới đây kính dâng lên Thầy, cúi xin Thầy giải thích cho, con đội ơn Thầy. Có khi con đang thiền thì mùi trầm hương thơm bát ngát, có khi thì thấy hoa thơm cỏ lạ, cây cỏ thụ xum xê, có khi thì đứng núi này dặm chân bay qua núi nọ, có khi thấy lợi ngang biển mà áo quần không bị ướt (thật sự con không biết lợi), có khi thì thấy đi học mà con không biết đã học những gì, có một lần thì thấy bay đi giảng đạo ở giữa không trung, những người lại nghe giảng đều mặc lễ phục, những người ấy không giống người ở trần gian, họ to con và cao lớn. Con nói với họ rằng "các bạn lại nghe cho đầy đủ, vì tôi chỉ được phép đến đây giảng có 3 ngày, rồi tôi phải trở về Änglê". Thật sự thì không biết con đã giảng gì. Có 1 lần con đang thiền thì ngay trung tâm bộ đầu con xoáy mạnh và có 1 vật gì nho nhỏ nháy phốc ra như là con ếch vậy, khi ấy cơ thể con nhẹ như bong bóng lằng lằng bay giữa không trung, một lát sau thì trở lại bình thường. Bạch Thầy, trường hợp như vậy là như thế nào? Và những trường hợp con kể trên đó có phải là mộng mị không? Bạch Thầy, mặc dầu tâm con không hề nghĩ đến những chuyện đó bao giờ.

Kính Bạch Thầy, con xin phép kể tiếp những điều trở ngại mà con gặp phải: Vào năm 1994, con đi xuyên ngang vô cái nghĩa địa của nhà thờ. Lúc ấy con giật mình tự hỏi tại sao lại đi vô ngã này, con liền niệm Phật không ngừng. Khi ra khỏi chỗ ấy rồi, con cảm thấy ngực con nặng trĩu như là có cục đá lớn đè lên và bức rức bức bối khó chịu lắm, con biết được là bị trược nặng, con niệm Phật luôn miệng. Như thường lệ con tham thiền, thì không còn chút thanh điện nào cả mà chỉ thấy một màn đen tối. Lúc ấy con muốn òa lên khóc. Từ đó về sau, con mất tất cả không còn thấy gì nữa. Sau khi thiền xong, mở đèn dòm vào kiến, thấy mặt mày bơ phờ, chớ không như hồi trước, thiền xong soi gương hai con người sáng chói như kim cương. Có lúc con rất năn chí, nhưng nhớ lại lời Thầy dạy nên con cố gắng tiếp tục tu tập, trong mấy năm nay mặc dầu tiến bộ rất chậm, nhưng thanh nhẹ. Hôm 2 tháng trước, vì nể lòng bạn nên đi lầm vào chỗ lên đồng lên bóng gì đó, khi bước vô cửa thì cảm thấy choáng váng và buồn nôn, mặc dầu lúc nào con cũng niệm Phật. Khi ra về thì lại mất điện thêm 1 lần nữa.

Kính Bạch Thầy, bây giờ con phải tu tập như thế nào để con có lại những thanh điện như khi trước. Cuối xin Thầy chỉ dạy cho, con đội ơn Thầy. Trước khi dứt lời, con kính chúc Thầy Phước Như Đông Hải Thọ Tử Nam San".

Kính đánh lễ Thầy

TTN

TB : Con xin Thầy cho con 4 câu kệ để kỷ niệm

A C, ngày 10/9/2002

TN,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 8/8/2002 được biết con đã tu tiến. Vậy con nên tiếp tục thực hành đúng pháp. Phật sẽ dìu tiến con từng giai đoạn một. Con nên ghi vào một cuốn tập những gì con đã thấy trong lúc nhập định, để giúp đỡ những người kế tiếp.

Chúc con tu tiến và vui khỏe.

Quý thương,

Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng

Bốn câu kệ như sau :

Thực hành chơn pháp tự giao liên
Cảm thức chơn tâm tự sáng hiển
Đảnh lễ Chư Phật duyên tận độ
Lòng thành tự giác thật là yên.

THƠ

XUÂN QUÍ MÙI - 2003

(Tự thuật cảm tác của T/G)

Tuy già trí vẫn thanh cao
Nhờ tu thiền định tự hào lắm thay
Có tu mới thấy điều hay
Không tu sao biết cơ may thế thời
Ấu là do bởi con người
Tập luyện kiên nhẫn mà đời đổi thay
Thật là rạng mặt nở mày
Tám sáu tuổi thọ xưa nay mấy người
Sống vui khỏe mạnh tốt tươi
Tinh thần minh mẫn như hồi thanh xuân.

Thanh-Hà,

Lê Văn Chánh.

(T/d Phú-Nhuận, st.01/02/2003)

CẢNH GIÀ CỦA XUÂN QUÍ MÙI

Mỗi năm tăng tuổi thêm già
Đâu còn khỏe mãi trẻ ra bao giờ
Hóa nên ta chớ thờ ơ
An uống tập luyện cho vừa thân ta
Trước nhất điều độ hài hòa
Chớ ham bổ béo sanh ra mập phì
Sáng ngày chịu khó siêng đi
Để nhẹ thân xác chớ vì ở không
Vui chơi phải chí tang bồng
Ngâm thơ vịnh phú đẹp lòng hả hê
Đời mà như thế ai chê
Tăng thêm lộc thọ phủ phê bằng người
Tình bạn sinh hoạt vui chơi
Cùng nhau hòa hợp đạo đời người ơi
Chữ rằng chọn bạn mà chơi
Giữ cho hòa khí hỷ đời trường sanh.

Thanh - Hà,

KHÍ GIỚI TÌNH THƯƠNG đã mở đường.
(Lời thơ của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng)

“*Khí Giới Tình Thương đã mở đường*” là câu thơ đầu trong bài thơ của Đức Thầy dành cho Đại Hội Vô Vi năm 2002, tổ chức tại thành phố Houston, tiểu bang Texas Hoa Kỳ.

Buổi chiều 28 tháng 10, chúng tôi đáp xuống phi trường mang tên Ông Tổng Thống Hoa Kỳ đương nhiệm (George Bush International Airport) lúc trời đang vẩn vũ mây. Bà con lúi lúi phụ nhau nhận hành lý. Nhìn quanh chẳng thấy một bóng dáng thân quen nào của các anh vận chuyển. Chúng tôi đến từ miền gió cát sa mạc Úc Châu. Hành lý dĩ nhiên không có cái hand phone. Mọi sự đã phải nhờ hoàn toàn vào các anh ở thiên đường Thiên Thức và Hạnh Đức. “Lấy cầm nang ra, coi địa chỉ khách sạn, gọi xe ra đón. Ban chuyển vận ngày mai mới làm việc.” Tội nghiệp các anh lớp phụ khiêng, phụ xách, phụ chạy, phụ lẳng xăng chỉ ngỏ, chỉ đường rồi còn phải lo xe. Dẫn nhau ra đến ngoài thì trời đã đen ngòm, gió giông tứ phía. Leo lên được chiếc xe thì trời đã lấm tẩm mưa. Hên quá. Nhưng chưa ngồi kín chỗ, bồng chị tài xế da đen nói một tràng với anh dẫn khách cũng da đen. Đây không phải là xe của khách sạn Wyndham mà là xe bus chở khách tuyến đường đi ngang. Chị ta sẽ bỏ chúng tôi ở một trạm gần nhất, chứ không thể chạy vào khuôn viên của khách sạn. Năn nỉ thế nào chị ta cũng nhất định No, No, sorry I can't. Hành lý đã chất một đống sau xe. Valise cái nào cũng nặng trình trịch. Bên ngoài thì mưa đã giọt vắn giọt dài. Bây giờ mà kéo hết một đống valise xuống đường chắc chắn sẽ ướt hết. Không nói với nhau nhưng mọi người đều nhìn trời mà ngán ngẩm. Tính sao bây giờ. Mỗi người một ý. Cuối cùng chúng tôi đã áp dụng lời giảng dạy của Đức Thầy, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Đến đó rồi valise của ai người đó kéo. Vậy đi.

Xe chạy được một quãng, Ông Trời có lẽ thử thách chúng tôi hơi sớm. Chưa vào trường thi mà đã ra bài. Mưa tuôn xối xả. Mưa rầm rập. Nước lênh láng gần như ngập đường. Sao không tuôn mưa giùm cho dân Úc Châu được nhờ. Đã hơn 6 tháng nay không có lấy một giọt. Báo hại mùa màng thất bát, súc vật đói ăn phải lên bàn cân sớm hơn thay vì nằm chờ chết. Thiệt đúng là chuyện đời không bao giờ như ý.

Xe ngừng ngay trạm đón khách. Nhìn tới trước qua màn mưa khách sạn Wyndham cao 16 tầng lừng lững. Chưa bao giờ câu thơ của Ông Thế Lữ đúng như bây giờ. “Đường đi không khó vì ngăn sông cách núi. Mà khó vì lòng người ngại gió mưa giông (xin phép cho tui được sửa mấy chữ cho giống với hiện trường)”. Kéo chiếc valise bây giờ sao nghe nặng quá. Vai đeo cái bóp to như cái bị của ăn mày. Tay lại cầm thêm cái bịch trái hồng. Đến Cali tháng này ghé nhà nào cũng được đãi hồng giòn, đặc sản tự trồng ngon không thua nhà vườn chính hiệu. Tôi thấy mình thiệt đúng là một tên học trò ngu quá cỡ. Thầy đã từng nhắc đi nhắc lại, làm chuyện cần thiết, không làm chuyện không cần thiết. Vậy mà...cái bịch nylon tự nhiên lại rách đúng ngay lúc này. Hồng giòn trái nhỏ trái to bỏ xuống đường lổn ngổn. Tình cảnh lúc đó không biết phải dùng chữ gì để diễn tả cho đúng. Tham cũng không vì mang trái cây theo ý là dành cho bạn đạo ở chung phòng. May mà cái thùng Đặc San đã có mấy anh Thiên Thức lo giùm. Nếu không có lẽ tôi đã phải khóc đua với Ông Trời xem ai đổ nhiều nước hơn. Mưa mỗi lúc mỗi to hạt. Gió quật tới bời. Đứng chen chúc dưới cái hiên che nhỏ xíu của trạm xe bus, tôi chợt nhớ là mình đã quên niệm Phật không biết từ lúc nào. Vậy thì niệm Phật đi. Niệm cho đàng hoàng, rồi cũng sẽ vào đến khách sạn thôi. Mới có chút xíu thử thách đã thấy mình yếu hèn quá.

Mình ngu cứ tưởng thiên hạ ngu.

Không ngu sao cứ mãi chịu tù.

Giám hãm hồn khôn trong vía dại.

Thực hành chánh pháp giải khổ ngu.

Thiệt là như giỡn chơi. Cái xe kế cũng ghi hàng chữ y như xe trước. Vậy mà anh tài xế này lại chịu chở các bạn thẳng vào khách sạn. Lại năn nỉ, may phước anh da đen này chịu “cưu mang” hết chúng tôi. Báo hại lúc này đã ma róc hết hai đồng. Một cho anh dẫn khách. Một cho chị tài xế. Bây giờ vừa ngồi xuống lại phải móc ra một đồng nữa để cho anh tài xế thứ nhì.

Chắc chắn 5 ngày Đại Hội giới tài xế xe bus của khách sạn phải kháo nhau về tính hào phóng của dân Vô Vi. Nói vậy không ngoa chút nào. Vì có ai đi xe bus mà cho tip bao giờ. Cứ bước lên xe là móc ra 1 đồng. Buổi sáng đi ra chợ, một đồng. Chiều về lại, 1 đồng tiếp.

Một đồng rồi lại một đồng.

Về không thanh nhẹ, một đồng cũng không.

Tiền xu chuyển chạy lòng vòng.
Nay còn mai mất, bận lòng ích chi.

Ngày 30 gian phòng kính sách mở cửa. Bạn đạo đến để nhận chìa khóa phòng, áo thun, kính sách. Và nhất là được lãnh bánh mì paté, chè, bánh giò, bánh tét, cơm nếp. Đang đi ngoài mưa lạnh (những ngày tiền Đại Hội, Texas mưa gió liên miên) bụng đói, mệt người, nhận được ổ bánh mì dù giá trị vật chất không đáng nhưng tình thương thì vô giá khó thể đo lường. Con người vốn dĩ tầm thường, ngoại trừ những vĩ nhân. Chuyện gì thì chuyện ăn vẫn phải đi đầu. Bụng đói khó nói chuyện văn chương lắm. Còn nhớ lại lúc Đại Hội Tiếp Khắc, xứ sở lạ hươ lạp hoắc. Muốn có một ổ bánh mì, phải cất công đi kiếm cái siêu thị trước. Kiếm được cái siêu thị còn phải rủ 5 rủ 3 đi chứ không dám đi một mình. Hôm nay thì sung sướng quá. Bánh mì nhận paté thật béo. Chè đậu trắng nước cốt dừa hấp dẫn không thua chè của mấy chị hàng rong nổi tiếng ở Việt Nam. Bánh giò mang ra một loáng đã sạch bóng. Rồi còn xôi vị, bánh bột lọc. Ngon quá. Khá khen tay ai gói cái đòn bánh tét, vừa vận xinh xinh. Hỏi ra mới biết là công cán, tình thương của các bạn ở Thiên Viện Quy Thức và địa phương Houston. Tài nấu nướng của các chị ở Quy Thức thuộc hạng đệ nhất khách sạn bên Tây. Tôi đã từng được nếm mùi vị tô bún riêu chay và cái bánh xèo thật to. Bột đồ thật khéo đến nỗi viên bánh giòn mà không bể. Gặp tôi là một tay đồ bánh xèo luôn luôn bể nát, cho dù có trộn thêm bao nhiêu cái hạt gà, có đổ thêm bao nhiêu dầu ăn tráng chảo. Bể vẫn hoàn bể. Thiệt là phải chấp tay khen lên hai tiếng. Bái phục. Bái phục. Bánh paté sô vừa thơm vừa giòn. Đáng tiếc tôi không biết bàn tay ngọc của bạn nào đã cất công nhồi nắn cái bánh paté sô để thêm một lời cảm ơn. Có lẽ vì tôi ham ăn nên khiến xui chị Cẩm Hồng Montreal vừa đến, còn đang đứng lẫn xôn, gặp tôi chị mời liền gói xôi thập cẩm còn nóng hổi. Chị làm sẵn mang theo từ bên nhà. Ôi! đây không biết có nên gọi là làm những chuyện không cần thiết hay không? Nếu tất cả đều lý thuyết vợ vẫn như tôi thì... đói thiệt đó.

Bên cạnh đó không quên cảm ơn các bạn thuộc Thiên Đường Tứ Thông. Là chủ nhà, các anh chị cất công gánh vác nặng đến cỡ nào có lẽ phải đợi đến khi Úc Châu hân hạnh tổ chức tôi mới hiểu thấu. Nhưng trước mắt đã có hai em Sáu và Thùy luôn sẵn sàng làm tài xế đưa rước các bạn từ khách sạn qua Thiên Đường. Tôi đùa với em Sáu “dễ gì có dịp được đưa rước tiên ông, tiên bà, phải chờ tới 21 năm phải không”. Đến thăm nhà bếp, không thể nào kìm được tiếng cười. Mùi thức ăn bay thơm ngào ngạt. Ngoài trời mưa vẫn rơi. Bên bếp lửa lòng khách tha phương nghe ấm hẳn. Đủ món mặn ngọt, sáng trưa chiều tối. Các bạn càng phục vụ bao nhiêu càng vui vẻ bấy nhiêu. Tặng bữa ăn, tặng cả nụ cười. Lăn ra tới trước, phòng thiền rộng thênh thang, có thể chứa cả 100 người. Ngoài sân rải rác hoa trái mới trồng, đất vun còn tươi luống. Khuôn viên thiền đường còn mênh mông bát ngát. Cốc của Đức Thầy nằm bên trái hình bát giác. Đỉnh nhọn cao vút như một tháp bút. Bên trong trang trí toàn màu trắng. Đẹp và sang nhất là dải lụa màu ngà bọc trần nhà. Cho ta cảm giác như đang bước vào cung điện của vua chúa thời trung cổ. Tôi đi vòng quanh, mỗi bước chân cứ như đếm được tác lòng trần kính quý yêu của các bạn Tứ Thông đối với Đức Thầy. Được “Bác” Hiếu nguyên Hội Trưởng cho biết. Các bạn Tứ Thông thay phiên nhau phục vụ mỗi năm. Bảng phân công có sẵn. Mỗi người đều được lên ghế Hội Trưởng một năm để “thử lửa”. Một sáng kiến rất hay. Trong âm thầm mọi người sẽ nhìn rõ mình hơn. Từ đó sẽ không còn lý luận phân tích quanh co việc làm của người khác.

Quay trở lại khách sạn, gian phòng kính sách sẽ đóng cửa ngay đêm nay. Bạn nào còn thiếu bảng tên, áo thun có in hình logo Đại Hội, kính sách, CD cần thiết, vé xe bus, vé Thiên Ca phải lo mau mau kiểm lại. Tối 30, các bạn đã được thiền chung tại phòng Raphael Ballroom ngay cửa ra vào. Những ngày tiền Đại Hội, Đức Thầy thường hay ghé vào gian hàng kính sách để thăm hỏi các bạn. Nơi đâu có sự hiện diện của Đức Thầy là nơi đó an vui. Tiếng chào, tiếng thưa rộn ràng. Một năm thương nhớ. Một năm cách biệt. Gặp lại nhau thật không còn gì vui bằng. Mọi người hớn hở ra mặt. Thời gian như ngừng đọng trong phút giây mặt đối mặt với người Cha thương yêu, người Thầy kính mến.

1) LỄ KHAI MẠC ĐẠI HỘI KHÍ GIỚI TÌNH THƯƠNG.

Buổi sáng ngày 31 tháng 10 năm 2002, 690 bạn đạo từ khắp nơi trên thế giới đã hân hoan chào đón Đức Thầy đến khai mạc Đại Hội Khí Giới Tình Thương tại Houston, Texas. Bản nhạc Kinh Thiên Vô Vi hùng tráng cất lên cùng với hai em thiếu niên nam nữ cầm hai lá thượng kỳ Thiên Địa Nhân rước Đức Thầy vào hội trường của phòng họp Raphael Ballroom. Anh Trần Bình Kiệt đại diện BTC chào đón Đức Thầy và bạn đạo. Anh cho biết từ Đan Mạch chúng ta có sự hiện diện của 7 người. 1 bạn đến từ New Zealand. 2 từ Réunion. 2 từ Hồng Kông. Bạn

đạo VN 4 người. Hòa Lan có 7 bạn đạo. Australia 16. Belgium 16. Germany 29. Canada 68. Pháp 77. 2 bạn đến từ Monaco. Còn lại là 457 bạn đạo Mỹ Quốc.

Tiếp theo, Anh Huỳnh Minh Bảo điều khiển chương trình. Anh cảm ơn Đức Thầy đã thương yêu dạy dỗ, ban bố chơn ngôn cho chúng ta. Anh kính xin Đức Thầy ban vài lời huấn từ về cái tên gọi Khí Giới Tình Thương của Đại Hội. Lần đầu tiên Đại Hội thứ 21, Đức Thầy từ chối ban huấn từ khai mạc. Ngài bảo Ban Tổ Chức vận cuốn băng giảng có cùng tên cho mọi người nghe. (Tôi chỉ ghi lại sự việc, còn phần suy nghĩ tùy các bạn).

Tiếp tục chương trình là phần bạn đạo tâm tình cùng Đức Thầy sau một năm xa vắng. Người đầu tiên được mời là chị Gấm thuộc thiền đường San Jose. Với tinh thần đồng đạo không phân già trẻ, nên gọi bằng chị, thật ra phải gọi bằng Bác mới đúng. Bác Gấm đã lên hàng thất thập cổ lai hy nhưng da không nhăn, má không hóp. Nhất là nụ cười tươi thắm cứ như cô gái hãy còn xuân.

Chị Gấm đã mang khí giới tình thương về VN sưởi ấm lòng các thân thuộc bà con nghèo khổ. Dù tốn hao bao nhiêu, với chị vẫn là một niềm vui hạnh ngộ.

Đức Thầy cho chị mấy lời minh định như sau: *Chị đã mang khí giới tình thương về VN. Thấy cái bão lụt này, người VN sống trong đau khổ, tình thương của chúng ta càng bộc lộ nơi nơi. Ngày hôm nay về đây dự Đại Hội Khí giới Tình Thương. Một khối tình thương trước mặt chị đây. Mọi người đều vui và muốn xây dựng tình chung. Cho nên mới thành tâm tu luyện đến dự Đại Hội.*

Chị Trần Út ở Canada: Mỗi năm chuẩn bị quần áo đẹp để đi Đại Hội giống như người đời sắm sửa để ăn Tết. Đi Đại Hội vui quá thành ghiền luôn. Chị nhắc lại lời của Đức Thầy (Ráng tu đi lên trên kia... gặp tao). Nhưng chị còn mắt phàm, chưa đủ trình độ lên trên nên chị thấy cần thiết mỗi năm phải đi ĐH để được gặp Thầy và gặp bạn. Chị cảm tác mấy câu thơ như sau.

Khí giới Tình Thương đã mở đường.
Thương yêu tha thứ tự gieo gương.
Về nơi thanh tịnh là phương hướng.
Quyết chí tu tâm rõ tình thương.

Lời của Đức Thầy: *Út Lý là nổi tiếng. Út Lý lên đây run là biết khối Vô Vi mạnh cỡ nào. Khối Vô Vi mạnh lắm rồi.*

Một anh bạn đạo Pháp (xin lỗi tôi không nghe rõ tên): Năm 1981 anh được anh Trịnh Quang Thắng chỉ pháp. Và tháng 12 năm đó anh đã được gặp Thầy. Rất tiếc vì còn quá trẻ nên anh đã không thể sống thuần cho Đạo Pháp. Anh cảm ơn Đức Thầy đã ban cho anh một pháp tu hữu ích. Dự Đại Hội anh đã học hỏi rất nhiều. Anh hy vọng sẽ mang khí giới tình thương trở về nguyên quán để ảnh hưởng giúp đỡ những người xung quanh.

Lời của Đức Thầy: *Nguồn gốc của chúng ta không phải ở trần. Giáng lâm từ Không giới xuống thế gian rồi ra đi với hai bàn tay không. Mọi người đều như vậy. Nên chúng ta ý thức rõ ràng. Thế gian đô thị giả, không có gì thật. Cái tâm chúng ta hướng về nguồn cội là sự thật.*

Chị Nguyễn Trường Ly, Đức Quốc: Chị là một người trẻ ra đi từ miền Bắc của VN. Chị xin được dùng ngôn từ có giới hạn của thế gian để cảm ơn Đức Cha Tám, người đã cứu vớt chị từ tâm lẫn thân. Vì sanh ra ở miền Bắc VN nên chị không hề biết Ông Phật hay Ông Trời. Cho đến năm 90 chị đến Đức, gặp Pháp, gặp Thầy, chị bắt đầu khám phá ra bí ẩn của con đường tâm linh. Chị cảm ơn tình thương của Đức Thầy, của bạn đạo đã dành cho các bạn, trẻ tuổi Đời, non tuổi Đạo như chị. Chị cũng cảm ơn chị Mỹ Kim, người đã dùng ngòi bút nói lên tâm tình của các bạn trẻ Đức Quốc trong bài phóng sự khóa sống chung vừa qua. Lần đầu tiên chị đi Đại Hội chị vui và sung sướng lắm.

Lời của Đức Thầy: *Bạn đạo Đức đại đa số đều dốc lòng tu sửa, tiến hóa hướng về tâm linh. Ngày hôm nay con có dịp qua đây, và mọi người hướng tâm về triết lý cuộc sống. Cho nên ngày hôm nay chúng ta mới vui lòng dự ĐH KGTT. Chính chúng ta phải biết thương chúng ta nhiều hơn. Phải hướng tâm về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ mà thực hành cho đúng đắn. Đó là những việc lành cho mọi tâm linh.*

Anh Bành Chi ở Mỹ: Anh cho rằng, tất cả bạn đạo Vô Vi đều là những chiến sĩ cách mạng tâm linh, đánh đổ tất cả tánh hư tật xấu của chính mình để trở nên đẹp, giỏi, thông minh hơn. Tất cả đều lạc quan dù là trong cảnh khổ. Khổ mà lại vui. Không biết tại sao. Anh xin hết vì nếu nói tiếp có lẽ sẽ làm mất nhiều thì giờ của các bạn mới hết ý của anh.

Lời của Đức Thầy: *Bành Chi bậm giập lắm mới có những câu nói này. Bị đời hất hủi và Đạo cũng dung tha, lẫn lộn khắp nơi nơi. Đi để hiểu rõ từng người trong xây dựng. Thành thật cảm ơn những gì anh đã đóng góp cho*

hôm nay. Qua sự thực tế chứ không phải là lý thuyết u ơ. Đã nếm, đã được tất cả những gì áp ử của tình đời. Và tự xây dựng sự thanh cao sẵn có. Với phương pháp mà chúng ta đã thực hành. Thành thật cảm ơn sự hiện diện của anh.

Anh Minh Sơn, Úc Châu: Anh Minh Sơn cho biết anh rất thương Thầy. Mỗi lần Thầy qua Úc Châu, anh có dịp phục vụ đưa Thầy đi tắm đi chơi. Trong những lúc như vậy anh học được rất nhiều đạo lý và thoát được nhiều nạn. Có một lần anh xích mích với bạn đạo. Không nói ra, chỉ làm thỉnh niệm Phật, nhưng còn sự ám ức trong tâm. Đêm đó thiền xong, anh nằm ngủ thì thấy Thầy có râu rất dài, cuộn dưới đất mấy vòng. Thầy nói với anh, phải tha thứ và thương yêu. Anh nghĩ đó là Khí giới Tinh Thương mà Thầy muốn dạy tất cả bạn đạo.

Lời của Đức Thầy: *Minh Sơn đã dẫn thân. Chương Kinh mà các bạn đã nhận lần trong Đại Hội, mỗi đêm cứ 3 giờ khuya là dậy lo máy móc cho tôi thuyết giảng. Lúc đó Minh Sơn học hoài thi hỏng đậu. Không biết chừng nào mới đậu. Tôi nói con cứ dẫn thân làm việc Đạo là con sẽ được tất cả. Lúc đó ai mà tin cái chuyện đó nhưng nó cố gắng làm. Mỗi đêm cứ dậy lúc 3 giờ lo máy móc cho tôi thuyết giảng Chơn Kinh. Rồi đến khi tôi rời Úc Châu, Minh Sơn thi đậu dư điểm. Minh Sơn đã nghĩ là suốt đời không bao giờ thi đậu mà bây giờ đã đậu còn dư điểm. Cho nên dẫn thân làm Đạo là chỉ có sáng suốt, phát triển tâm linh, phước huệ song tu là ở chỗ đó. Ngày hôm nay Minh Sơn lãnh được nhiệm vụ chăm sóc cho thiền đường Dũng Chí tại Úc châu. Mọi người đều thành tâm thực hành tu tiến. Nhiều người quý mến và tương của Minh Sơn thay đổi. Hồi trước nó ốm lắm đâu như bây giờ mập, tốt. Ba mẹ nó mừng lắm.*

Chị Cúc ở San Jose: Tôi có dịp gặp Thầy cách đây 6 năm ở Honolulu. Ngày hôm nay qua sự giới thiệu của chị Hoa Mai tôi dự Đại Hội chỉ để lắng nghe và học hỏi. Nếu có duyên tôi sẽ gặp lại các bạn. Tôi cũng xin cảm ơn Đức Thầy đã cho tôi những lời khuyên của ngày hôm qua và tôi sẽ không bao giờ quên.

Lời của Đức Thầy: *Con thử thực hành một thời gian sẽ đạt được kết quả tự tu tự tiến. Giá trị của nó khác hẳn hơn những môn phái khác.*

Chị Khai ở Vancouver: Con nhận nhiệm vụ của bác Thoa trước khi lâm chung. Con vào thăm bác, bác tỉnh táo lắm. Bác nói chừng nào con đi Đại Hội cho bác mượn 100 để bác chúc thọ Thầy. Bác dặn con cháu khi bác mất thì đừng có khóc, bác đi về quê có Thầy lo cho bác không có gì phải khóc. Một tuần sau con đến, nhận được lá thư của bác trước khi chết viết gửi cho Thầy. Dạ con xin trình Thầy.

Đức Thầy xem bức thư của Bác Thoa xong, đã nói mấy lời như sau: *Càng tu Vô Vi càng thấy rõ. Chúng ta là người VN đau khổ. Ăn không đủ chia. Nhưng mà tình người không thiếu. Lúc chết sợ tui đói. Tình người phong phú. Cho nên chúng ta được tu cái pháp này, khai triển tình người, trở về con đường tự giác, tu tiến. Cảm ơn sự đóng góp của cá nhân.*

Chị Khai hỏi Thầy: Bác Thoa có được đi dự Đại Hội không Thầy.

Đức Thầy: *Cái đó là chắc rồi, được mời hết mà, hỏng có gì khó khăn đâu. Bây giờ chị thấy Internet không. Ở đây bấm bấm, chạm, ở VN bấm bấm trả lời lại. Thì cái việc liên hệ giữa thiên liêng với thiên liêng, tiếp xúc được không khó khăn, lúc nào cũng khắng khít bên nhau trong xây dựng. Cho nên nhiều người trong Đại Hội có tham gia. Nhiều người như bạn Khánh đó, trẻ nhưng tâm lúc nào cũng xây dựng được Đại Hội tốt, khuyến khích mỗi người tu. Cái đó là rất cao quý. Chết rồi vẫn thành tâm cứu độ những người kế tiếp. Bác Thoa đã dứt khoát con đường ra đi. Bình tâm ra đi, có cái gì mà quyến luyến nữa đâu. Cái đó là tốt, bởi vì đường lối của người ta vạch sẵn. Những người tu Vô Vi là lo cho phần hồn. Tới giờ phút đau đớn đó phần hồn vẫn sáng suốt ly khai dễ dàng chẳng có khó khăn gì.*

Anh Khánh mà Thầy đã nhắc ở trên là bạn đạo thuộc vùng San Jose. Anh đã thiệt mạng trong một tai nạn xe lật ở đường núi đi lên thiền viện Hai Không. Lúc sống anh là một người nhiệt tâm, hăng say phục vụ Đạo. Anh đã sống, thể hiện tốt tinh thần Vô Vi ở tánh chất buông bỏ, từ bi, quan tâm thương yêu các bạn đồng tu. Hôm nay trong Đại Hội, Đức Thầy đã nhắc đến anh. Điều này cho chúng ta một an tâm khi nghĩ đến những người thân đã ra đi, chắc chắn sẽ được tham dự Đại Hội với chúng ta. Và một điều quan trọng hơn nữa, nếu chúng ta sống, tu sửa thân tâm được tốt. Chúng ta sẽ luôn luôn ảnh hưởng, cứu độ người cho dù trong hiện tại hay đã lui vào quá khứ. Tôi có phước duyên được nghe thân mẫu của anh Khánh kể về con người và cái chết của anh. Thêm một bài học khuyến khích tôi. Giúp tôi trì chí, kiên tâm tiếp tục nhẫn nại, chịu đựng mọi thử thách trên con đường tiến hóa tâm linh.

Anh Phan văn Sĩ ở Las Vegas: Trước hết, tôi xin cảm ơn Đức Thầy, nhờ Pháp Lý Vô Vi tôi đã thoát chết nhiều lần,. Sức khỏe cũng gia tăng, bệnh tật lui bớt. Dù hiện tại tôi vẫn còn yếu lắm. Cơ duyên thứ nhất của tôi là khi tôi được Chị Hoa, một bạn đạo ở Las Vegas nhờ tôi xin giùm việc làm chung ở Casino. Làm được 1 tháng, chị Hoa gửi cho bà xã tôi một cuốn băng giảng của Đức Thầy. Bà xã tôi bỏ lãn lóc không thèm để ý đến. Tôi nhật được và mở ra nghe thử. Sau khi nghe tôi cảm giác người nóng rực lên, điển trong người chạy rần rần. Ngày xưa tôi có thiền phương pháp của một Ông Thầy Nước Lạnh, Giác Mạc thiền Sư. Cứ đến ngày rằm hay ngày 16 trong

người mới nóng. Thế mà không biết tại sao khi tôi nghe cuốn băng của Thầy thì người cứ nóng bừng lên. Tôi đến chị Hoa để xin thêm một mớ băng. Tôi vừa nghe vừa nhìn hình Thầy, thì cảm giác rất khỏe và nghe buồn ngủ. Sau đó tôi đã đến chị Hoa để học thiền. Lúc Thầy đến Las Vegas tôi có đến gặp Thầy. Cơ duyên thứ hai của tôi là chị Hoa đã rủ tôi đi ĐH KGTKT. Và tôi đã sắp xếp công việc để hôm nay được hiện diện nơi đây. Thầy đã ban tình thương cho chúng ta, để chúng ta mang tình thương đó đến với mọi người. Tôi xin hết.

Lời của Đức Thầy: *Thực tế chúng ta là khối Vô Vi, sửa tâm, khai triển tâm linh. Tương lai chúng ta sẽ đóng góp cho nhân loại một khối tình thương rõ rệt.*

Chị Cúc ở Atlanta: Cách đây hơn hai năm, một người bạn của chồng chị quen đã lâu tự nhiên anh ta nói đến chuyện tu hành. Chồng chị không tin nhưng chị lại để ý nghe. Chị thấy hay quá mà ông chồng thì cứ cãi với ông bạn. Chị tò mò làm thử để xem có đúng như lời của anh bạn nói hay không. Ban đầu chị thử chiếu mình. Chị cứ nhìn hoài xuống bụng để tìm cái rún. Có lúc chị kê cao cái gối lên để nhìn cho rõ. Vẫn không thấy cái rún. Sau chị mới biết là lúc thử chiếu mình nhìn cái rún bằng ý chứ không phải bằng mắt. Hai tuần sau chị ngồi thiền thì thấy cái đầu sáng bừng lên. Chị sợ quá định bỏ chạy, nhưng hai cái chân kẹt cứng không chạy được. Rồi chị lại cảm giác là cái đầu của chị mất luôn chỉ còn một khúc. Chị đưa tay sờ lên đầu thì thấy cái đầu còn nhưng cảm giác vẫn là mất một khúc. Chị mở mắt ra và bình tĩnh lại. Chị ngồi tiếp và thấy ánh sáng. Mấy tuần lễ sau, chị ngồi thì thấy giữa trung tâm chân mày có thêm một con mắt. Chị lấy tay sờ thì không thấy nhưng nhìn thì thấy có con mắt. Chị hỏi anh bạn thì được trấn an là không sao, cứ hành tiếp. Chị tiếp tục làm hơn 1 tháng sau. Thì một bữa đang thử chiếu mình, chị thấy có rất nhiều con vật nhỏ từ trong đất chạy thẳng vào người chị, từ dưới chân lên đầu, làm chị ghệt thở. Chị mở mắt ra lấy tay phủi cho sạch. Xong chị thử lại lần nữa thì thấy từ hai ngón chân cái nó chạy lên một cái ào như có ai xối nước làm khắp người chị đen hết. Chị lại phủi lần nữa. Và chị cứ thử xong lại phủi. Từ từ cảm giác đó hết luôn. Và cái bệnh đau lưng của chị hết hồi nào chị không hay. Người chị lúc trước ốm nhom, ốm nhách, mặt mày vết nám tím lúm. Bây giờ thì chị có da có thịt hồng hào, các vết nám mất tiêu luôn hồi nào chị cũng không hay. Chị nói cho chồng chị biết và chồng chị cũng tập thiền theo với chị. Thiền được 6 tháng, một hôm chị nghe đau nhức cái cổ nên đi một Ông Thầy Đông Y. Ông bẻ cái cổ của chị làm sao mà đứt luôn cái sợi dây cổ. Chị đau nhức khủng khiếp và mù hai mắt luôn. Sau đó chị đi Bác Sĩ chiếu điện, băng bột cái cổ. Từ đó đến nay chị không ngồi thiền được nữa. Một buổi sáng sớm đang ngủ chị mơ thấy mình lạc vào một cái vườn cây trái sum sê. Ý chị muốn có cái giỏ để hái một trái táo, tích tắc có cái giỏ hiện ra ngay. Cái thái độ nhìn trước ngó sau làm chị nghĩ là mình đã quá tham. Chị biết là mình đã sai nên tự nghĩ là sẽ không tham nữa trong công việc mua bán hằng ngày. Chị đi Đại Hội vẫn còn mang cái băng bột to tướng nơi cổ.

Đức Thầy đã trả lời chị Cúc về những sự kiện huyền nhiệm đến với chị như sau: *Tu Vô Vi thấy đơn giản không có gì mà nó lập lại trật tự. Trí tuệ nó mở tiếp thu cái ánh sáng. Cái ánh sáng đó khiến cho chị thông minh. Càng ngày càng thông minh. Những cái chuyện mà từ nào tới giờ chị không làm được mà bây giờ làm được. Cám ơn sự đóng góp của chị.*

Chị Kim Thanh ở Calgary: Cha mẹ của chị tu với một Ông Sư theo phép nhịn ăn. Truyền thống đạo đức của gia đình đã un đúc tư tưởng chị luôn hướng về con đường tâm linh. Cơ duyên gặp được pháp, chị bằng lòng thực hành ngay. Qua cuốn Thượng Đế Giảng Chân Lý, chị thấu hiểu được trọng trách nặng nề của Đức Thầy. Chị cảm ơn Đức Thầy và mong muốn Đức Thầy sẽ mãi mãi ở với chúng ta.

Đức Thầy: *Tu Vô Vi là pháp tu vẫn mình, thời đại chứ không phải pháp tu lạc hậu, chùa miếu. Chúng tôi là những người tu hợp thời. Nên chị thấy Đại Hội của chúng tôi chú nào chú nấy ăn mặc sang trọng, hợp thời không có lạc hậu... Tui có nhiệm vụ từ có răng đầy đủ cho tới hết răng. Nói hoài... Người tu càng lâu tinh thần phục vụ càng cao. Và phải dần thân độ đời quần sanh mới tiến hóa được.*

Trước khi chấm dứt chương trình, Anh Bảo đã kính mời Đức Thầy ban vài lời về buổi Đại Nhạc Hội Thiền Ca tổ chức tại Hobby Performing Arts Center, một nhà hát sang trọng bậc nhất của thành phố Houston.

Đức Thầy: *Hôm qua tui có dịp đi tới thăm cái hội trường. Chính người Vô Vi đã mượn được cái hội trường đó để phục vụ bạn đạo. Ngày nay chúng ta rất hãnh diện có một chỗ sang trọng, trật tự mới mẻ như vậy. Tôi ước mong mọi người thành tâm tham gia. Bạn đạo Vô Vi thấy rõ chúng ta nghèo không có tiền mà có thể mượn một chỗ sang trọng và họ rất giúp đỡ chúng ta. Tôi ước mong các bạn sẽ tham gia đầy đủ trong kỳ thiền ca này. Các bạn sẽ hãnh diện thấy rõ tôi là người Vô Vi mới được vô chỗ này. Lần đầu tiên người VN mượn được cái rạp tốt đẹp như vậy. Chúng ta cũng ở nhiều chỗ sang trọng rồi. Nhưng không sang trọng bằng chỗ đó. Cho nên hôm qua tôi đi thăm tôi rất vui và tôi ước mong mọi người sẽ tham dự đầy đủ. Cám ơn các bạn đã lưu ý.*

Anh Thanh Hòa nổi tiếng “gian thương”. Một cái tên mới nghe ngụ ý một con người không tốt. Nhưng thật ra đây là cái tên thân thương mà Thầy và các bạn đã đặt để cho anh. Vì đã lỡ mang cái tên nặng nề mùi tiền như

vậy nên anh Hòa đã lên sân khấu quảng cáo bán vé thiên ca. Anh hô to, hôm nay nếu ai mua không kịp, nhất định ngày mai không bán nữa. Thiệt đúng không hổ danh “gian thương” Thanh Hòa.

Anh Bảo lại mời Đức Thầy phát biểu vài lời trước khi chấm dứt chương trình buổi sáng của ngày khai mạc.

Đức Thầy: *Hôm nay cuộc sống tình thương sống động mà chúng ta đã dự trong mấy tiếng đồng hồ này. Mọi người đều vui. Tôi năm nay 80 tuổi rồi tôi cũng được vui. Tôi thấy là tôi có khả năng dẫn thân đóng góp từ chi tiết một, phục vụ bạn đạo. Từ thuyết giảng tới thiên ca đều có phần tôi đóng góp trong đó. Tôi rất mừng với tuổi tác này tôi đã làm nhiều điều lành. Dẫn thân độ đời rõ rệt như vậy. Cảm ơn sự hiện diện của các bạn.*

Buổi sáng qua đi nhanh chóng. Phòng ăn nằm sát bên phòng họp. Chúng tôi chỉ việc bước ra khỏi cửa, đến nhập vào 4 hàng người dài ngoằn, cầm cái đĩa, ý muốn ăn là thức ăn sẽ nhanh chóng hiện lên. Khách sạn này của Mỹ, họ nấu chay theo kiểu người Mỹ cũ thật vì sợ độc tố nên ăn tạm được. Có cơm trắng, đồ xào thập cẩm kèm với nước tương ớt. Thêm một chén súp nóng hổi và xà lách chan sốt mayonnaise là đủ ngon rồi. Đây là kỳ Đại Hội thứ ba mà Đức Thầy đã khuyến khích bạn đạo dùng chay. Nhìn chung toàn cảnh không còn thấy lai rai những gương mặt nhăn nhó vì ăn không quen.

Buổi chiều chúng tôi có 2 tiếng rưỡi để trao đổi tu học. Đề tài Phát Triển Tâm Linh của Đức Thầy đề ra. Tất cả 12 nhóm. Gồm 9 nhóm nói tiếng Việt. Ba nhóm nói tiếng Tàu, Mỹ và tiếng Anh. Cô Thanh Truyền điều khiển chương trình. Trong lúc thảo luận Đức Thầy đã thân hành đến thăm và lắng nghe các bạn trình bày. Đây là cơ hội để các bạn có dịp nói lên trình độ tu tập của mình. Không có đúng hay sai. Mà chỉ có vừa mức tiến hóa của cá nhân từng người.

2) NGÀY THỨ HAI của ĐẠI HỘI KHÍ GIỚI TÌNH THƯƠNG.

Có một điều lạ là từ hôm Đại Hội bắt đầu, trời Houston bỗng dưng khô ráo. Nắng reo vui. Nhiệt độ ấm áp. Ăn sáng xong lúc 8 giờ rưỡi, chúng tôi vào hội trường thiên chung. Đến 10 giờ Ban Tổ Chức khai mạc chương trình. Anh Lý Vĩnh kính mời Đức Thầy ban huấn từ cho ngày thứ hai. Khác với ngày hôm qua, Đức Thầy đã thuyết một bài pháp gồm nhiều nan đề giá trị cho hành giả như sau:

Hôm nay là ngày mừng hai Tết Vô Vi. Chúng ta đã sống vui trong tình thương cao đẹp của mọi người đã dâng lên Thượng Đế. Tình thương đó là vô cùng. Chúng ta đã chia nhóm để học phát triển tâm linh. Mục đích hướng về vô cùng tiến hóa. Nghĩa là về phần hồn. Không phải tranh chấp ở thế gian nữa. Khai triển quân bình trong tâm thức chúng ta. Hướng thượng trong chương trình tiến hóa. Các bạn đã khai triển không ít, mỗi người một nhóm. Và đóng góp cũng không ít. Ngày hôm qua không gặt hái nhiều thì ít. Vui trong xây dựng. Vui trong tiến hóa. Vui trong hòa hợp, xây dựng hòa bình thật sự. Người đời hay tranh chấp vì thiếu giá trị, không biết được thượng trung hạ. Ngày nay chúng ta đã xây dựng được thượng trung hạ. Chính lá cờ của chúng ta đã chứng minh rõ thiên địa nhân. Cõi trời cũng có luồng điển thanh nhẹ. Trung thiên cũng có luồng điển thanh nhẹ. Nhân gian cũng có luồng điển sáng ngời dẫn tiến tâm linh. Khi mà chúng ta tu thức giác hiểu được nguyên lý của trời đất thì chúng ta có Đời, có Đạo, có chúng sinh vui hợp tình thương của mọi tâm linh. Hôm nay có rất nhiều hiện diện của những phần thiêng liêng quy hội về đây, để đóng góp trong xây dựng trong lúc cần. Mọi người cảm thấy vui và hớn hở trong lòng. Chúng ta mang ngũ tạng kim mộc thủy hỏa thổ. Sống trong cõi phù sanh tạm bợ này. Mà chúng ta hiểu được luồng điển, quy hội gốc gác nguồn gốc của chúng ta là vô cùng. Như vậy quý biết là bao nhiêu. Chúng ta có đường lối đến và đi. Chúng ta đã đến đây. Phải buông bỏ những sự tranh chấp để trở về với sự thanh tịnh sáng suốt. Hòa hợp với bề trên để dẫn tiến nhân loại tiến hóa, trong cái kỳ thế giới đại đồng, sau khi biến chuyển của thiên cơ tranh chấp chiến tranh, càng ngày càng dữ dội để hiểu rõ sự sai lầm của chính cá nhân đã tạo ra làm khổ mọi người mà không biết. Ở thế gian có nhiều tôn giáo xây dựng để mọi người có cơ hội ăn năn sám hối. Và chỉ Vô Vi có thực hành tiến tới không. Chúng ta ý thức được phần hồn chúng ta từ không giới đến đây rồi chúng ta sẽ về với hai bàn tay không. Chúng ta không cần sự tranh chấp ở thế gian để làm gì. Cần xây dựng để tiến hóa là cần thiết hơn. Thực hành những chuyện cần thiết. Không thực hành những chuyện không cần thiết. Thế gian những hình ảnh chúng ta thấy hằng ngày, tranh chấp giết tróc, bất lợi, ngu si mà họ tưởng lầm là thắng thế. Nhưng luật nhân quả đã chứng minh cho mọi người thấy. Bao lâu cũng phải tiêu tan. Giàu mạnh cho cách mấy rồi cũng phải tiêu tan. Phải trở về không. Chúng ta đi trong đường lối Vô Vi. Chuyện lớn làm chuyện nhỏ. Chuyện nhỏ làm thành không. Mọi người ý thức như vậy sẽ xây dựng được một xã hội tốt đẹp. Hòa nhiên và sống động. Không bị lợi dụng. Không bị kích động của ngoại cảnh, Những người đã ra đi rồi thất sự đóng góp trong thương yêu xây dựng chung. Chúng ta cảm thấy có hạnh phúc. Có Đời có Đạo rõ rệt. Người lớn tuổi càng thấy thế gian là đô thị giả, không có sự thật. Chúng ta phải hiểu điều này. Đến từ Không giới phải trở về với hai bàn tay không. Không cách gì làm hơn được hết. Cho nên chúng ta cần xây dựng trong sự cần

thiết không nên làm những chuyện không cần thiết. Hôm nay ngày mừng hai các bạn sẽ vui chơi, tưởng nhớ những người quá khứ đã để lại những gì cho chúng ta. Cũng toàn là xây dựng trong thương yêu. Vậy chúng ta là người kế tiếp cần làm những gì. Cần phát triển tâm linh để xây dựng cho chung. Chúng ta có Đại Hội Khí Giới Tình Thương. Rồi đây chúng ta sẽ có cái Đại Hội Đại Đồng Tu Tiến. Mọi người chúng ta ý thức được, đồng lòng tu xã hội mới tốt, kinh tế phát triển. Các bạn thấy có hơn thua mánh lối lường gạt lẫn nhau, có. Tại xứ Mỹ, có. Chúng ta ý thức rõ, thấy rõ, chứng minh rõ. Và phải tránh những chuyện bất lợi có thể xảy đến ở kỳ tới. Chúng ta thực thi những chuyện cần thiết không làm những chuyện không cần thiết. Dứt khoát như vậy. Cộng Đồng Nhân loại mới tốt. Hôm nay các bạn tiếp tục trong ngày khai niên của VÔ VI. Vui nhận được những quà quý trong nội tâm. Và hướng về những người quá cố. Những người thiêng liêng đó cũng rất ước mong được gần chúng ta. Mà vì chúng ta còn nặng trọc không thấy đó thôi. Lúc nào họ cũng lưu luyến trong xây dựng đóng góp rất nhiều. Tôi cũng cầu mong các bạn ý thức vui chơi trong ngày khai niên của Đại Hội. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn.

Tiếp lời Thầy, Cô Thanh Truyền đã mời các bạn trong nhóm tu học lên trình bày quan điểm của mình về đề tài Phát Triển Tâm Linh. Tổng quát các bạn đều đưa ra một ý chung là phải thực hành. Quan trọng bậc nhất của VÔ VI là thực hành. Không thể nói suông lý thuyết. Nhưng thực hành như thế nào thì có nhiều sự quan tâm khác nhau. Có Người chú tâm niệm Phật. Có Bạn chuyên tâm hành 3 pháp. Nhưng không ít người đặt cho mình một định mức nghiêm khắc hơn: ban đêm hành thiền nhưng ban ngày không quên sửa tánh. Trình độ sai biệt đã kéo theo sự diễn đạt mang nhiều sắc thái khác nhau. Nhưng tất cả đều nói mạch lạc, tự nhiên. Như Thầy đã từng nói: tu Vô Vi rồi sẽ thấy thông minh, sáng suốt, làm được những chuyện mà trước kia mình thấy quá khó khăn...

3) NGÀY THỨ BA CỦA ĐẠI HỘI.

Hai ngày qua trời vẫn trong xanh. Mây trắng từng cuộn trôi thảnh thơi. Góc trời nhỏ nhoi Houston trong hai ngày đã tràn đầy những tia nắng hạnh phúc.

Buổi sáng ngày thứ ba, chúng tôi tiếp tục được hưởng ân điển của Đức Thầy trong những lời thuyết giảng sau đây: *Tháng ngày qua, khối tình thương của chúng ta đã tương hội lẫn nhau và hôm nay là ngày thứ ba. Mọi người sẽ chia tay, ra về nhớ nhung sự thanh nhẹ của Trời Đất. Trước hết là phải thương chính mình, hiểu chính mình và sửa chính mình là điều cần thiết nhất trong vũ trụ này. Người đời ăn thua, giết tróc lẫn nhau và sanh ra tai họa không tiến bộ nổi. Vì họ tự hành hạ lấy chính họ. Ngược lại bạn đạo Vô Vi là xây dựng để tiến hóa đi lên tới cõi vô cùng là về quê cũ của chúng ta. Đường lối rất rõ rệt. Dứt khoát buông bỏ tất cả những chuyện không cần thiết và xây dựng những chuyện cần thiết. Vũ trụ cần khôn đang chờ đón chúng ta tiến tới thế giới đại đồng. Trong ba ngày vui hội lẫn nhau. Tôi tưởng nghĩ là có nhiều việc bạn thấu đạt được nguyên lý của Trời Đất xây dựng cho chính mình. Tôi ước mong rồi đây trong giờ phút chia tay về nơi chốn chúng ta. Sau khi xem qua văn nghệ, nghệ thuật, văn hóa do những nghệ sỹ và vũ sư đã dàn dựng ra một cảnh văn hóa nghệ thuật và tâm linh trong mọi người. Tôi ước mong mọi người sẽ có cơ hội dự và hãnh diện thấy rõ chúng ta là người tu VÔ VI không xa nguyên lý của Trời Đất. Có Trời, có Đất, có Đạo rõ rệt. Mọi người sẽ an vui. Hôm nay là ngày chót của Đại Hội. Thấy rõ mọi người không nhiều thì ít thấu lượm được những gì chúng ta đã mong muốn. Cảm ơn sự lưu ý của các bạn.*

Tiếp theo BTC đã mời Cô Kim Anh ngâm bài thơ Nạn Lụt Miền Trung của Đức Thầy. Cô vừa ngâm vừa khóc làm tất cả đã phải khóc theo. Thảm cảnh ngập lụt của dân VN từ bây giờ trở đi mỗi năm sẽ mỗi nặng nề thêm. Bởi vì chúng ta nằm ở hạ lưu của sông Mékong. Lãnh đủ nguồn nước xả xuống từ các đập đầu nguồn của các nước ở vùng Đông Nam Á. Ảnh hưởng nặng nhất là Trung Quốc.

Anh Lý Vĩnh cho biết Đức Thầy từ bấy lâu nay luôn luôn tìm cách gởi tiền để cứu giúp những người VN đang lâm khổ nạn. Ngay cả tiền già hưu dưỡng của Thầy cũng đã vét sạch. Anh ước mong các bạn noi theo gương từ bi của Thầy, chia bớt gánh nặng mà Thầy đang mang.

Đức Thầy: *Qua cơn đau khổ bơ vơ tất cả chúng ta ai cũng cảm động. Thấy rõ tình người của người Việt Nam với người VN thật phong phú. Không quên sự giúp đỡ và xây dựng cho chung. Bài thơ tui đã cảm động và viết ra. Mong mọi người nghe và hiểu, thấy rõ cần phải tu sửa và xây dựng tốt đẹp hơn. Cho chúng ta có một đất nước VN ở tương lai tốt đẹp hơn. Mọi người đồng tu, cộng hưởng tình Trời. Cảm ơn sự lưu ý của các bạn.*

Anh Phan Cao Thăng cho biết Hội Vô Vi Multimedia Communication đã xin được giấy phép chánh thức hoạt động hồi đầu tháng 11 năm 2002. Hội Trưởng là chị Tôn Nữ Hoàng Vinh. Hội Phó là chị Lương Sĩ Ánh Tuyết. Anh Phan Cao Thăng là Tổng Thư Ký và Anh Trí ở Dallas là Thủ Quỹ. Đức Thầy là một Hội Viên Sáng Lập và nhiều thành viên khác lo về kỹ thuật chuyên môn. Sau đây anh Trần Bình Kiệt báo cáo về những hoạt động của Vô Vi Multimedia. Anh cho biết, được sự chứng tâm của Đức Thầy, 14 bạn đã thành lập VV Multimedia Com, với

đường lối thông tin quảng bá và giới thiệu Vô Vi với đại chúng. Các bạn đã cố gắng thực hiện 4 đĩa CD phát không cho bạn đạo như, đĩa Âm Ba Đại Hồn, Khí giới Tình Thương, Cuộc Đàm Thoại của Thầy với Ông Nguyễn Tiến Toàn Giám Đốc Đài Phát Thanh Orlando. Một đĩa thu lại cuộc tiếp xúc của ký giả Trường Kỳ ở Montreal với Đức Thầy. Kỳ này các bạn có ấn hành đĩa Chương Kinh 6 nằm trong 53 Chương Kinh của Đức Thầy. Đặc Phái Viên nổi tiếng Lê Văn của Đài VOA cũng phỏng vấn Đức Thầy vào ngày 29 tháng 10 vừa qua. Anh cho biết Đức Thầy cũng đã tiếp xúc với Radio Sài Gòn-Houston. Anh cảm ơn bạn đạo khắp thế giới đã ủng hộ triệt để chương trình Thiên Ca. Công sức đặc biệt nhất phải kể là bạn đạo Houston, đã tận tình phục vụ bằng phương tiện truyền thanh, quảng cáo báo chí, phân phối bán vé. Thành phố Houston theo Anh Kiệt một tháng nay đã tràn ngập tin tức về Vô Vi. Nhiều người bạn đã hỏi anh, sao đi đâu cũng nghe nói đến Vô Vi của các anh. Sau cùng anh Kiệt xin Thầy và các bạn chứng tâm cho bạn đạo Houston (vỗ tay). Bên cạnh đó Vô Vi Multimedia còn phát hành một cuốn DVD tựa là Chèo Thuyền Qua Sông, có phụ đề Anh Ngữ và Pháp Ngữ giúp cho các bạn trẻ không rành tiếng Việt. DVD này gồm có lời giảng của Đức Thầy ở phần đầu và phần sau với các bản nhạc phổ thơ Thầy của Cố Nhạc Sĩ Hoàng Thi Thơ.

Đặc biệt anh Kiệt xin giới thiệu Anh Tô Quốc Hùng, người trách nhiệm kỹ thuật của VV Multimedia Com. Trước khi anh Hùng mở lời. Anh Huỳnh Minh Bảo có đôi lời về cái duyên hạnh ngộ của anh và anh Hùng, người bạn thân nhất đã xa cách 20 năm. Năm 1996, anh Bảo ký hợp đồng với một hãng quay phim để quay Thiên Ca Paris. Đêm đó về, ký ức của anh Bảo nhắc anh nhớ một người bạn thời đi học. Anh quay điện thoại cho anh Hùng nhắc lại kỷ niệm. Hóa ra hai người đã là bạn chí thân thời còn đi học ở VN. Từ đó anh Hùng đã gắn bó với VV. Anh Hùng rất ngạc nhiên sao Cộng Đồng VN hải ngoại lại có một nhóm người Việt thương yêu nhau cảm động như vậy. Anh kính phục hạnh đức của Thầy, cảm kích hạnh tu của bạn đạo. Kỳ Đại Hội này, anh Hùng đã gác tất cả công việc để đến với VV. Anh đã bỏ nhiều công của để giúp VV, bất vụ lợi. Đức Thầy và bạn đạo đã vỗ tay nhiệt liệt tán thưởng một người chưa phải là đệ tử VV mà đã có hành động, suy nghĩ của một người VV.

Sau đây là lời của Anh Hùng. Thưa Thầy. Chào các bạn. Thầy có nhớ lúc con gặp Thầy ở Thonon. Thầy nói mai mốt mầy phải làm Multimedia. Con có biết Multimedia là cái quái gì đâu. Anh cho trình chiếu một cuốn băng DVD, giới thiệu VV với các bạn đạo Pháp Quốc và bạn đạo Đức Quốc. Phần sau có nhạc của Cố Nhạc Sĩ Hoàng Thi Thơ với phụ đề Anh, Pháp Ngữ. Hình ảnh rõ, màu sắc đẹp, âm thanh chất lượng. Và Anh Hùng đã long trọng hứa trước Đại Hội, Hội của mình là hội đầu tiên có những phương tiện truyền hình tối tân nhất không có cái Hội nào bằng.

Lời của Đức Thầy: *Anh Tô Quốc Hùng xuất ngoại đi học nhưng chưa hợp tác với khối người VN nào mà anh thích. Hiện nay anh đã tìm được người VN cởi mở, bằng lòng xây dựng tâm linh hơn. Anh vui và tham gia, tạo ra những việc mới theo kịp thời đại văn minh. Vô Vi được giúp đỡ công của. Người ngoài nhìn vô tưởng là Vô Vi giàu. Nhưng Vô Vi chỉ biết sống với những người đau khổ thôi.* (vỗ tay)

Anh Phan Cao Thăng cho biết, VV Multimedia đã làm lại cái website mới. Trong tương lai sẽ mở thêm hai cái website mới. Một cho những bạn đạo tu VV, gồm có những tin tức sinh hoạt, Tuần Báo PTĐN. Một cho những người mới tu với đầy đủ tài liệu muốn tìm hiểu VV. Tất cả những tài liệu như cái Logo hình Thiên Địa Nhân đều có cầu chứng với Luật Sư của VV, để bảo đảm không có sự giả mạo.

Tiếp lời anh Thăng, Anh Bảo nhắc các bạn khi mua DVD nhạc của VV Multimedia phát hành xin đừng so sánh giá cả, mà hãy nghĩ đến công sức của những người có công đóng góp.

Đức Thầy đã có những lời minh luận như sau: *Tui đến 80 năm mới có cái hội Multimedia để phục vụ bạn đạo. Ngày nay cơ duyên đến chúng tôi gom góp anh em lại tận tình phục vụ, công của, bất vụ lợi để xây dựng cho chung. Vô Vi Multimedia Communication không có biên giới. Tất cả những người đau khổ trên mặt đất này đều nhận được những gì của Vô Vi đã và đang làm.*

Cũng nằm trong chương trình quảng bá Vô Vi đến với đại chúng. Anh Đoàn Ngọc Toàn, Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Nam Cali lên báo cáo về chương trình phát thanh. Anh cho biết đã trải qua hơn 1 năm, 60 lần phát thanh đã đem lại kết quả rất đáng khích lệ. Đặc biệt anh cảm ơn các bạn ở thiền đường lưu động Lưu Tâm đã giúp đỡ chương trình phát thanh rất nhiều. Theo anh hiện nay có rất nhiều khuôn mặt mới sinh hoạt ở các thiền đường Nam Cali. Cuối cùng anh kính cẩn đội ơn Đức Thầy đã ban rải Pháp cứu vớt nhiều linh hồn đau khổ. Thật đúng nghĩa của câu tận độ quần sanh.

Anh Đoàn Ngọc Toàn thực hành và cảm nhận được Vô Vi có thể phát triển cho nên chúng tôi đã nhờ anh lập đài phát thanh ở Nam Cali. Anh lúc nào cũng sẵn sàng giúp đỡ. Cho nên ngày hôm nay bạn đạo Vô Vi có đài phát thanh vui vẻ. Có giờ nghe những bài hát của Hoàng Thi Thơ đã phổ. Vui trong xây dựng vì đời hay lộn xộn, quên đi đường lối xây dựng tâm linh.

Không riêng ở Nam Cali, Bắc Cali và San Diego cũng đã thực hiện được những buổi phát thanh hàng tuần. VỚI tâm lành hết lòng phục vụ Đạo, chị Lý Vĩnh đã chân thật trình bày những nỗi khó khăn tài chánh trong việc điều hành. Tâm linh thật giàu mà tiền thì giới hạn. Dù vậy các bạn cũng đã duy trì được bấy lâu nay. Một bài giảng của Đức Thầy được anh Vĩnh ngắt ra làm hai kỳ. Điều này có tác dụng lôi kéo sự chú ý của khán giả. Cứ sau mỗi lần phát thanh là có điện thoại gọi đến hỏi mượn băng. Xin có lời chúc mừng các bạn San Jose, nhất là Anh Chị Lý Vĩnh. Không có gì sung sướng bằng được đóng góp, phục vụ công cuộc tâm linh quý giá chỉ với khả năng giới hạn của mình.

Anh Trần Bình Kiệt báo cáo đã phát hành được gần 700 cuốn Đặc San Vô Vi, nhờ các bạn đi dự ĐH mang sang Hoa Kỳ. Riêng các bạn Tây Úc cũng đã ủng hộ 1.000 cái nón cho Thiên Ca.

Tiếp theo, tường trình diễn tiến việc xây dựng Thiên Viện Vô Vi Cairns. Cô Phẩm cho biết giấy phép vừa xong lại vướng chuyện với láng giềng xung quanh đó. Họ đòi hỏi chúng ta phải mở rộng cửa bất cứ lúc nào họ muốn tham quan. Một vài rắc rối bất ngờ không thể tiên liệu nhưng các bạn cũng đã cố gắng giải thích bằng hành động thân thiện chân thật của người tu. Xem như sự việc có chiều hướng khả quan trong những ngày sắp tới.

Năm nay Ban Tổ Chức có nhiều thay đổi rất đáng hoan nghênh. Thay đổi trước nhất là đã mời nhiều bạn trẻ lên tâm tình thuộc thế hệ thứ hai trong một gia đình cha mẹ đều tu Vô Vi.

Con trai của anh chị Lâm Trúc, em Sony Nguyễn đã cảm động hội trường với những lời bộc bạch như sau: (thâu sót một đoạn) Khi em trở về em sẽ mang theo những kinh nghiệm về diễn quang. Những năm đầu em không cảm nhận được gì hết khi dự Đại Hội. Nhưng sau khi em đặt trọn vẹn cuộc đời vào pháp thiền. Em thiền nhiều hơn, hôm nay em đi ĐH em cảm nhận được rất nhiều. Em xin cảm ơn tất cả bạn đạo đã lên đây trao đổi, các bạn đã ngồi âm thầm niệm Phật. Khi chúng ta đồng tâm hướng thượng thì luồng điển của chúng ta liên hệ được với luồng điển vũ trụ. Như vậy tất cả chúng ta đều được phát triển về tâm linh. Con cũng thành tâm cảm ơn Đức Thầy vì có Đức Thầy chúng con mới được hưởng một cái ĐH như vậy. Những ngày vừa qua con được một vinh dự lớn là đã được cầm lá cờ Vô Vi. Và con đã cảm nhận được ý nghĩa Khí Giới Tình Thương. Là một ngày nào đó chúng con sẽ trở về với Đức Thầy. Con thành tâm cảm ơn Đức Thầy.

Lời minh luận của Đức Thầy cho em Sony Nguyễn: *Đã tu nhiều năm, cha mẹ diu dắt nó, thành tâm tu xây dựng cho chính mình. Hôm nay thấy rõ có người kế tiếp để tu đường lối phát triển tình thương. Vui và cảm động.*

Các em đều được sanh ra trên đất Mỹ nên nói tiếng Việt không rành. Cô Xuân Mai đã thông dịch cho em Sony Nguyễn. Kế tiếp, Anh Bảo đã yêu cầu em Tony Nguyễn An Đông 16 tuổi ở Washington DC cố gắng nói tiếng Việt. Em chỉ xưng được tên tuổi, đã tu 5 năm. Xong em xin Thầy cho em bài thơ tên để em về tu thêm.

Đức Thầy: *Không sao con cho tên rồi Thầy gọi cho con.*

Em Phú là con trai của anh Ái, San Jose: (xin được nói tiếng Mỹ) Trước tiên em xin cảm ơn tất cả bạn đạo đã lên đây trao đổi tu học vì em đã lắng nghe. Và rất vui vì thấy có nhiều khuôn mặt trẻ trên khán đài kỳ ĐH năm nay. Những năm trước đây em vắng mặt không tham dự ĐH được, nhưng năm vừa qua là một năm đặc biệt với em về phương diện hành pháp. Em đã hành và cảm nhận được nhiều. Trong cuộc sống em đã học được tình thương yêu trong gia đình, tình thương yêu trong xã hội. Nhưng tại đây em đã học được tình thương yêu vô bờ bến. Cảm ơn tất cả.

Lời của Đức Thầy: *Hàng năm có cơ hội trực diện tất cả bạn đạo là trực diện với một khối tình thương. Con đã đóng góp là con đã tự xây dựng đường đi sẵn có của chính con.*

Chương trình bất ngờ có sự góp mặt quý báu của Nữ Nghệ Sĩ Lệ Ba và Nhạc Sĩ Đức Thành. Cô Lệ Ba đã ngâm bài thơ Khí giới Tình Thương của Đức Thầy với tiếng đàn bầu của Nghệ Sĩ Đức Thành.

Anh Bảo đại diện cho Đại Hội ngỏ lời cảm ơn Nghệ Sĩ Lệ Ba và Nghệ Sĩ Đức Thành.

Sau đây là đôi lời của Đức Thầy gửi đến hai vị trên: *Bác Sĩ Lệ Ba rất yêu nghệ thuật và giúp đỡ Vô Vi rất nhiều. Những bài thơ mà tôi đã sáng tác. Người đã ngâm rất nhiều như Đạo Tâm rất quý giá lưu lại cho đời sau. Người đã có một giọng ngâm truyền cảm, tâm hồn của bạn đạo Vô Vi đã hưởng không ít. Cảm ơn Nghệ Sĩ Lệ Ba.*

Nghệ Sĩ Đức thành lúc nào phổ nhạc cũng không bỏ sót một chữ của tôi. Bạn đạo rất yêu thích điệu nhạc của Đức Thành khi nghe qua. Hôm nay có cuộc đóng góp với tiếng đàn bầu thanh thoát. Thành thật cảm ơn.

Tưởng cũng nên nhắc qua vài dòng về Nữ Nghệ Sĩ Lệ Ba. Diễn xuất điêu luyện, giọng ngâm truyền cảm, cộng thêm một niềm say mê nghệ thuật tận đỉnh. Cô Lệ Ba có thể được phong tặng là một Nghệ Sĩ sáng giá nhất trên lãnh vực ngâm thơ hiện nay tại hải ngoại. Tôi đã có dịp xem buổi trình diễn Thơ Kiều của Cô Lệ Ba vào tháng 10 vừa qua ở Úc Châu. Bằng tất cả những thể điệu của ba miền Nam Trung Bắc kết hợp thêm lối ca diễn Cải Lương, Hát Bộ và Hồ Quảng. Khán giả hôm đó đã khóc với Thúy Kiều, đã khiếp đảm với Hoạn Thư và đã cùng Từ

Hải chết đứng giữa trời. Ở một cõi trời xa xăm nào đó, Đại Văn Hào Nguyễn Du chắc hẳn thỏa lòng vì nhân thế qua tài nghệ của Cô Lê Ba, đã mua vui được hơn nhiều trống canh.

Chị Tú ở San Jose: (bạn đạo mới) Chị cảm ơn Bác Liêm, Anh Mai, Em Thùy Trang và các em trẻ khác, đã phát biểu rất nhiều điều hay, ích lợi cho sự tu học của chị. Đại Hội năm trước, chị dự chỉ là vui chơi mà thôi. Nhưng ở ĐH năm nay chị đã biết lắng nghe các bạn phát biểu, từ đó chị giải đáp được, khai thông được những thắc mắc trong lòng. Chị xin cảm ơn tất cả.

Lời của Đức Thầy: *Vô Vi là từ mọi trạng thái kết hợp trong thực hành. Cho nên chị đã có duyên ngộ được Vô Vi là tâm thức của chị cũng dày dặn rất nhiều. Nay đã ngộ được các bạn thành tâm tu. Anh Mai, Bác Liêm những người đó giàu kinh nghiệm, dày công tu luyện khai thác được tâm thức của chính mình, giải được nghiệp chướng của chính mình. Cho nên chị đã học hỏi được nhiều. Thành thật cảm ơn sự đóng góp của chị.*

Bác Nguyễn Xuân Liêm: Kính thưa Đức Thầy. Kính thưa huynh đệ tử muội khắp năm châu. Thật bất ngờ cho tôi. Thân già yếu đuối tưởng là vô dụng mất rồi. Hồng dè lại móc tui lên nói nữa. Bây giờ tui xin đổi 81 tuổi thành 18 tuổi để tui xin thưa thốt với quý vị đôi lời. Người ta nói, lão già an chi, lão lai tài tận. Tui xin thưa bấy lâu nay tui theo học với Ông Tư và Ông Tám. Cái điều quan trọng nhất là học với Ông Tám là học hai con số không. Ông Tám là hai con số không. Mà tui được một vị tiền bối minh luận hai con số không rất là tuyệt diệu. Người ta nói chơn không diệu hữu. Nhưng mà Ngài nói như thế này.

Đạo ấy là gì, một chữ Không.
Buồn vui hận tủi dẹp nơi lòng.
Gìn câu bác ái quên câu thiện.
Nhớ lấy từ bi giữ đạo đồng.
Ngọc quý vẫn còn nơi núi đá.
Sen thơm nhờ mọc chốn bùn rong.
Nổi Đời, nổi Đạo bao nhiêu nổi.
Rằng đó, rằng đây, một chữ Không.

Trên một chữ Không, dưới một chữ Không, thành ra cũng rỗng được hai chữ Không.

Ngày nay tui dự Đại Hội này có nhiều cảm giác lạ lùng. Cảm giác lạ thứ nhất là đất ở dưới chân như rung chuyển. Cảm giác lạ thứ nhì là ngày hôm qua tui cưỡi ngựa vô ý không cầm cương, con ngựa nó quăng tui té, tưởng gãy xương rồi nhưng mà hồng sao. Cái lạ thứ ba là tui đi ra đi vô, cái Ông Cảnh Sát Mỹ cứ hỏi tui có cái bằng tên hông. Lần thứ hai rồi lần thứ ba, rồi đến lần thứ sáu Ông hỏi nữa. Tui thấy thương Ông quá. Mọi lần như vậy tui giận lắm à. Ông này làm việc đảng hoàng rất tận tụy, phải lo an ninh nên nó quen. Nên tui lễ độ với Ông, hồi nãy tui vô Ông hỏi nữa (các bạn cười rần). Hôm qua có một câu chuyện đáng lý tui hồng nói ra bởi vì nó không có gì quan trọng. Tui có mấy ông bạn Vô Vi ở Việt Nam ái mộ Đại Hội Vô Vi Hoa Kỳ, tha thiết qua đây để dự ĐH, nhưng tới trễ, chắc là Thầy biết. Ông này cũng là bạn bè của Ông Hồ văn Em., tên là Sơn Đen. Tới đây tha thiết xin vô Đại Hội. Tôi tới nói với Ông Cảnh Sát Mỹ, Ông hỏi cái badge, tui bảo đảm Ông Sơn Đen đảng hoàng. Ông bằng lòng cho vô. Nhưng Ban Trật Tự của mình. Cảnh Sát Vô Vi không cho. Cảnh Sát Đời cho mà Cảnh Sát Đạo không cho. (các bạn cười). Tui nói mấy lần mà cũng không được. Ông Sơn Đen buồn bã quay ra đi về. Tui thấy tội nghiệp quá. Ở VN qua đây khó lắm, rồi từ Cali lặn lội lên đây.

Ông trật tự của mình đó hồng biết nghĩ sao Ông chạy theo hỏi anh Sơn Đen: Anh có biết Pháp Lý Vô Vi là cái gì hông?

Ông kia đáp:

Pháp lành Trời Phật ban ra.
Dụng hành thăng tiến mới là người tu.
Tự mình phá chấp phá ngu.
Phát minh trí điển công phu tuyệt vời.
(vỗ tay)

Anh trật tự lại hỏi. Khí giới Tình Thương là gì?

Trả lời:

Tình thương từ thuở Phật Trời.
Gieo vào tâm tánh con người Vô Vi.
Ông Tám mở hội chấm thi.
Lựa người hiền đức lương tri tỏ ngời.

Ông vừa trả lời vừa cười cười. Cũng chưa cho vô.

Anh trật tự hỏi tiếp: Anh biết an ninh trật tự là gì hôn? Anh biết hôn? Ở đây tui là cảnh sát Vô Vi nè, tui giữ an ninh trật tự.

Ông đó đáp:

An ninh bình tĩnh cõi lòng.
Trật tự đạo đức tìm không nhiễm trần.
An ninh trật tự không xong.
Tình thương mở rộng tinh thần thẳng tiến.
(vỗ tay)

Anh trật tự chưa chịu cho Ông Sơn Đen đi, hỏi tiếp: Ma Vương Ác Quỷ là gì?
Trả lời:

Ma Vương là loại tham sân.
Ác Quỷ thuộc tánh tình thần si mê.
Người tu tự giác là về.
Tâm linh siêu thoát không hề khổ đau.

Ông trả lời 4 câu xong quay lưng bỏ đi.

Anh trật tự chạy theo hỏi tiếp câu thứ năm: Anh muốn vào cửa hay không? Không thêm đáp, bỏ đi. Anh trật tự chặn lại: Anh muốn vào cửa hay không?

Hỏi đến lần thứ ba, được đáp:

Vào cửa để kiếm cái chi.
Tình thương đóng cửa tui đi trở về.
(vỗ tay)

Việt Nam chưa phải hương quê.
Hoa Kỳ đóng cửa ta về Tây Phương.
(vỗ tay)

Khổ thay Khí giới Tình Thương.
Người tu khe khát không tường Đại Bi.
Vào đây tôi học được gì?
Tình thương nhỏ hẹp tôi về Việt Nam.

Anh Lý Vĩnh, Trưởng Ban Trật Tự phát biểu, Anh không hề biết có chuyện “vui” như vậy đã xảy ra. Đứng trên sân khấu Anh Lý Vĩnh đã gọi lớn tên Anh Kiệt và Anh Lai, hai nhân viên trật tự để hỏi. Anh Kiệt không nhận là người trong việc. Riêng anh Lai vắng mặt. Anh Vĩnh cũng cảm ơn Bác Liêm đã kể một câu chuyện rất hay, như một bài học cho tất cả chúng ta.

Bác Liêm tiếp lời, tui tưởng trình cho quý vị nghe cho vui, đây là tình thương hoan hỉ. Thầy dạy là: Thế thượng vô nan sự. Bá nhẫn thành kim thị thái hòa. Bây giờ để kết thúc tôi xin tặng Đại Hội một bài thơ.

Pháp Lý Vô Vi đã ngỏ lời.
Chấp hành quyền pháp Đấng Cha Trời.
Dạy người tu luyện lên bờ giác.
Đánh thức tâm linh thoát bể khơi.
Tiên định cuộc trần đang tận tuyệt.
Nhũ khuyển người thế tránh luân vơi.
Khi đang sứ mạng mau trao luyện.
Khí giới tình thương cứu độ đời.
Độ đời bằng khí giới tình thương.
Độ giác, giác tha khác thế thường.
Thầy Tổ chỉ đường qua Bỉ Ngạn.
Phật Tiên mách lối nhập khoa trường.
Thật tu phạm tánh liền thay đổi.
Tu thật tâm linh kiếp viễn dương.
Đại Hội Vô Vi tương bằng ngọc.
Tình thương trí tuệ tỏa mười phương.

Không riêng gì Anh Vĩnh, tất cả bạn đạo trong hội trường đều xốn xang vì câu chuyện Bác Liêm kể. Anh Vĩnh xin được thêm ít lời. Theo Anh, nhân viên an ninh trật tự đó đã làm việc rất đúng. Còn nếu nói anh ta không có từ tâm thì hơi oan cho anh. Bởi vì phút chót anh đã đồng ý mở cửa nhưng anh bạn Sơn Đen lại thiếu nhẫn nên đã từ chối ra về.

Lời minh luận của Đức Thầy: *Những gì Bác Liêm nói đó có bằng chứng rõ rệt nhưng mà phận sự của người gác cửa đã làm đúng theo luật Đời. Người gác cửa không có lỗi gì. Chính người không chịu vô, người đó thiếu nhẹn nhục. Nếu người đó chịu ngồi ỳ ra đó cũng có người đến rình vô. (vỗ tay)*

Anh Lý Vĩnh: Thưa Thầy con cũng xin chứng minh một việc giống như vậy vừa rồi. Anh Diễm là bạn đạo tu Vô Vi cũng khá lâu. Vừa rồi anh đến đây hoàn toàn bất hợp pháp. Anh không có đóng tiền, anh ghi danh xong Bác Sĩ không cho đi, anh trở về. Nhưng anh rất mong muốn đi ĐH, sau cùng BS cho anh đi. Anh Trần Đình Long đến nói với con. Con đưa anh Diễm đến gặp Ông Security, Anh Diễm đã vô ra một cách tự nhiên. Đó là cái điều con đã làm. Con không biết anh Sơn Đen nào đó chẳng may con không gặp được. Nếu con gặp con sẽ cố gắng giải quyết. Nhưng sự việc ở đây cho chúng ta biết Thầy dạy chúng ta tất cả mọi sự việc đều do tâm mà thôi. Nếu có tâm ta đến bất cứ nơi nào cũng có Trời giúp đỡ chúng ta. Con xin có vài lời như vậy.

Anh Bảo: Kính thưa Thầy, trật tự Vô Vi là trật tự thế gian đã gặt gao như vậy, có lẽ trật tự trên Trời càng gặt gao hơn.

Đức Thầy: *Càng thanh càng gặt. Càng cao càng giữ luật. Chúng ta thấy ở xứ Mỹ này Tổng Thống nó đưa ra TV nó tố. Trích một chút là ta thấy rồi. Càng cao càng giữ luật là như vậy.*

Anh Lê Thành Lợi: Anh xin được góp ý về kỹ thuật tu học. Trước khi đọc và giảng giải bài thơ, anh Lợi xin phép các bậc trưởng bối bỏ qua cho các điều sơ sót. Anh Lợi đã siêng năng hành pháp để khám phá ra đ được cốt lõi của sự tu hành qua bài thơ như sau:

Kỷ cương đúng đắn đàng hoàng.
Thuật là chuyên nghiệp triển khai hằng ngày.
Tu là sửa chữa tánh hư.
Vô là hổng có cái gì hết trơn.
Vi là chút xíu cũng không.
Quán thông hai chữ Không Không là thành.
Không đây chìa khóa vạn năng.
Mở toang các cửa cũng nhờ Nam Mô.
Thử đi cứ nghĩ chữ Không.
Rồi hành thì thấy quả liền ứng ngay.
Được rồi cứ thế noi theo.
Mặc cho thử thách ta thời cứ
Cứ không là nghĩ tiến hoài không hay.
Tâm không thanh nhẹ cõi trời.
Tiến về Phật giới tâm Không đó mà.

Phần cảm tưởng còn được tiếp nối với nhiều bạn nữa. Rất tiếc tôi lại không thu được. Xin các bạn vui lòng đón xem băng video sẽ phát hành trong thời gian ngắn tới đây.

Trước khi bế mạc vẫn như thường năm, BTC tuyên bố thời gian, địa điểm tổ chức ĐH năm sau. Cô Xuân Mai sau khi cảm ơn Đức Thầy đã thương ban nhiều ân điển cho ĐH, Cô tự thấy BTC còn vấp phải nhiều khuyết điểm dù đã cố gắng rất nhiều. Cô xin tất cả hãy khoan dung trong tình thương gắn bó của Cha Trời. Năm sau Đại Hội sẽ tổ chức tại San Francisco, tiểu bang Cali, với tên Đức Thầy đặt cho là Đại Đồng Tu Tiến.

Huấn từ bế mạc: *Sau ba ngày tụ họp chung vui đã đến giờ bế mạc. Tui xin tuyên bố bế mạc Đại Hội.*

Anh Lý Vĩnh xin Thầy giải thích cái tên ĐH năm 2003.

Lời của Thầy: *Kỳ này Khí giới Tình Thương các bạn đã mở được hợp thức hòa đồng, thì sang năm chúng ta áp dụng thức hòa đồng để chuyển cho tất cả mọi người cùng tu cùng tiến. Đại đồng tu tiến xã hội mới có an ninh tốt.*

Phần sinh hoạt ba ngày Đại Hội kết thúc tại đây. Riêng mỗi đêm chúng tôi đều được bạn đạo phục vụ Văn Nghệ. Bước qua ngày thứ tư, buổi sáng chúng tôi được dạo phố Tàu Houston và buổi chiều dự Thiên Ca. Ngày thứ năm ngoài 690 bạn đạo hiện diện, còn có thêm 60 bạn khắp nơi đã về dự Lễ Mừng Thượng Thọ 80 của Đức Thầy. Chi tiết xin được gửi đến các bạn trong một bài khác.

Có khởi đầu phải có chấm dứt. mới nô nức xách valise ra phi trường đó mà giờ đây đã lết bết kéo về. Bảy ngày, thời gian vụt đi như một mũi tên. Chưa kịp nhìn rõ đã lủi thủi lợm tên quay về. Tôi không kiếm được ngôn từ để diễn tả hết nỗi thương nỗi nhớ. Tất cả chúng tôi như đang ngụp lặn trong một biển tình thương huyền diệu của Thượng Đế. Chúng tôi thực sự có Cha. Chúng tôi thực sự có Mẹ. Chúng tôi có Thầy. Có Anh. Có Em. Có Đồng Môn lớn nhỏ. Chúng tôi không còn bơ vơ vì Đức Thầy đã thể hiện đầy đủ tình Cha Nghĩa Mẹ. Và Huynh Đệ Tử Muội đã thực sự hòa ái tương thân. Tìm đâu cho thấy những ân tình quý giá đã thể hiện trong những ngày Đại Hội Vô VI. Bước sang năm chúng tôi lại gặp nhau, để cùng phân hưởng tình thương huyền diệu đó trong tinh thần Đại Đồng Tu Tiến. Xin kính mời.

NGỌC SƯƠNG kính bút
